

บทความวิจัย

ปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัยของชายไทยวัยผู้ใหญ่ ตอนต้นใน 4 กลุ่ม เขตกรุงเทพมหานคร

Predictors of Condom Use among Four Groups of Young Thai Adult Males in Bangkok

พูลสุข เจนพานิชย์ วิสุทธิพันธ์, Ph.D. (Poolsuk Janepanish Visudtibhan, Ph.D.)*

สุธิดา มาสุธน, Ph.D. (Suthida Masuthon, Ph.D.)**

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัยและความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยของชายไทยวัยผู้ใหญ่ตอนต้นใน 4 กลุ่ม

รูปแบบการวิจัย: การวิจัยแบบทำนาย

วิธีดำเนินการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยชายไทยวัยผู้ใหญ่ตอนต้น อายุ 20-39 ปี ที่อาศัยหรือทำงานในกรุงเทพมหานคร 4 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษา จำนวน 65 คน พนักงานบริษัท จำนวน 143 คน หนุ่มโรงงาน จำนวน 141 คน และคนรับจ้างทั่วไป จำนวน 51 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งพัฒนาจากกรอบแนวคิดทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรมของ Ajzen (1991) ประกอบด้วยแบบประเมินความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย แบบประเมินเจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย แบบประเมินการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และแบบประเมินการรับรู้ความสามารถในการควบคุมการใช้ถุงยางอนามัย มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .76, .87, .78 และ .73 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย: 1) ปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัย พบว่า ความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย สามารถทำนายการใช้ถุงยางอนามัยของนักศึกษา พนักงานบริษัทและหนุ่มโรงงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .31, .57, \text{ และ } .43, p < .05$) โดยกลุ่มคนงานรับจ้างทั่วไป ไม่มีปัจจัยทำนายใดมีนัยสำคัญทางสถิติ

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

** อาจารย์ โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

2) ปัจจัยทำนายความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย พบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมการใช้ถุงยางอนามัยสามารถทำนายความตั้งใจได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทั้ง 4 กลุ่ม ($\beta = .33, .40, .39$ และ $.51, p < .05$) ส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง สามารถทำนายความตั้งใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในกลุ่มคนงานรับจ้างทั่วไป และกลุ่มหนุ่มโรงงาน ($\beta = .38$ และ $.24, p < .05$) โดย เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย สามารถทำนายความตั้งใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะในกลุ่มพนักงานบริษัทเท่านั้น ($\beta = .23, p < .05$)

สรุป: ทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรม สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาหาปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัยและความตั้งใจได้บางส่วนสำหรับกลุ่มประชากร 4 กลุ่มนี้ การรณรงค์ส่งเสริมการใช้ถุงยางอนามัยและความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยในประชากรแต่ละกลุ่มจึงควรคำนึงปัจจัยทำนายที่เฉพาะเจาะจงเหล่านี้

คำสำคัญ: การใช้ถุงยางอนามัย/ชายไทยวัยผู้ใหญ่ตอนต้น/ความตั้งใจ

Abstract

Purpose: To identify predictors of condom use and intention to use condoms among four groups of young Thai adult males.

Design: Predictive research.

Methods: The subjects consisted of 4 groups of Thai young adult males aged 20-39 years old in Bangkok. They were 65 undergraduate students, 143 administrative and management workers, 141 skilled workers, and 51 unskilled workers. Data were collected using questionnaires developed based on the Theory of Planned Behavior (Ajzen, 1991). They were the intention to use condom, attitude towards condom use, subjective norms on condom use, and perceived behavioral control over condom use. Their Cronbach's alpha coefficients were .76, .87, .78, and .73, respectively. Stepwise multiple regression was used to identify the predictors of condom use and intention in each group.

Results: 1) For condom use predictors, intention to use condom was a significant predictor in groups of undergraduate students, administrative and management workers, and skilled workers ($\beta = .31, .57, \text{ and } .43, p < .05$). For unskilled workers, none of the predictors was statistically significant. 2) For intention to use condoms, perceived behavioral control over condom use was a significant predictor in all four groups ($\beta = .33, .40, .39 \text{ and } .51, p < .05$). Subjective norms on condom use was a significant predictor of intention in unskilled

workers and skilled workers ($\beta = .38$ and $.24$, $p < .05$). Attitude towards condom use significantly predicted intention to use condoms only in administrative and management workers ($\beta = .23$, $p < .05$).

Conclusion: The TPB model partially explained condom use and intention to use condoms among four groups of young Thai adult males. HIV risk reduction interventions should be designed to promote intention to use condoms with special focus on predictors that enhance intention to use condoms for the specified target population.

Keywords: Condom use/Young Thai adult males/Intention

ความสำคัญของปัญหา

โรคเอดส์ (AIDS: Acquire Immune Deficiency Syndrome) ซึ่งเกิดจากการติดเชื้อไวรัสเอชไอวี (HIV: Human Immune deficiency Virus) ยังคงเป็นปัญหาสาธารณสุขระดับต้นๆ ของประเทศไทย โดยคาดว่าขณะนี้ประเทศไทยมีผู้ติดเชื้อเอชไอวีมากกว่า 1.2 ล้านคนโดยที่ไม่มีอาการ ยอดผู้ป่วยสะสมของผู้ป่วยเอดส์จากโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 จนถึงเดือนกันยายน 2555 มีทั้งสิ้น 276,947 ราย โดยในจำนวนนี้ มีร้อยละ 65 อยู่ในกลุ่มอายุระหว่าง 30-44 ปี และร้อยละ 85 มีปัจจัยเสี่ยงของการติดเชื้อเอชไอวีจากเพศสัมพันธ์ (ประพันธ์ ภาณุภาค 2553; สำนักงานระบาดวิทยา, 2555) โดยความชุกของการติดเชื้อเอชไอวีในผู้ใหญ่คิดเป็นร้อยละ 1.3 ของประชากรทั้งหมด 67 ล้านคน (UNAIDS, 2010) การแพร่ระบาดของโรคเอดส์อย่างรุนแรงในประเทศไทยทำให้ในแต่ละปีประเทศไทยต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลผู้ติดเชื้อเป็นจำนวนมากเช่นในปี พ.ศ. 2552 รัฐบาลต้องใช้งบประมาณถึง 7,208 ล้านบาทใน

การป้องกันและรักษาดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี (วิทยานุศิริ, 2555) ดังนั้น การติดเชื้อเอชไอวีของประชากรจึงนับเป็นการสูญเสียงบประมาณแผ่นดินและเป็นการบั่นทอนทรัพยากรบุคคลในการพัฒนาประเทศ

การป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อเอชไอวีจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะจัดการกับปัญหาโรคเอดส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และวิธีที่สำคัญและมีประสิทธิภาพมากที่สุดคือการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย โดยการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์แต่จากการศึกษาการใช้ถุงยางอนามัยของชายไทยวัยหนุ่มจำนวน 400 คน ในกรุงเทพมหานครพบว่าชายไทยจำนวนร้อยละ 23 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอหรือทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ และพบว่าร้อยละ 37.5 ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์เลย (Janapanish, Dancy, & Park, 2011) สาเหตุที่ทำให้ชายไทยไม่นิยมใช้ถุงยางอนามัยเนื่องมาจากความเชื่อว่าการใช้ถุงยางอนามัยทำให้อรรถรสในการมีเพศสัมพันธ์น้อยลง (Knodel & Pramualratana, 1996; Chamratrithirong & Kaiser, 2012) ทำให้

เกิดความรู้สึกไม่ไว้วางใจกัน มีความยุ่งยากในการหาซื้อและพกพา (Chemnasiri et al., 2010; Jenkins et al., 2002; vanLandingham & Trujillo, 2002) และการมีถุงยางอนามัยพกพาติดตัวทำให้สังคมไทยมองบุคคลนั้นว่าเป็นผู้ที่มีความต้องการทางเพศสูงอยู่ตลอดเวลา ไม่เป็นที่ไว้วางใจของเพื่อนฝูง (วารุณี พองแก้ว และคณะ, 2549; จักรกฤษณ์ พิญาพวงษ์, 2552) ในขณะเดียวกันการเข้าถึงบริการถุงยางอนามัยเป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากสังคมไทยมีความละอายเคืองหน้าในเรื่องของเพศสัมพันธ์ผู้ชายไทยไม่กล้าไปขอรับถุงยางอนามัยจากสถานบริการทางสาธารณสุข อีกทั้งยังไม่กล้าซื้อตามร้านสะดวกซื้อเนื่องจากอายผู้ชายสินค้า (Jenkins et al., 2002; van Landingham & Trujillo, 2002)

จากปัจจัยดังกล่าว ทำให้การใช้ถุงยางอนามัยในชายไทยกลุ่มอายุ 21-39 ปี ค่อนข้างต่ำมาก (Janepanish et al., 2011; Jenkins et al., 2002; Lertpiriyasuwat et al., 2003; Punpanich et al., 2004; Sringernyuang et al., 2005; Thato et al., 2003) ซึ่งตัวเลขนี้อาจบ่งบอกว่าการติดเชื่อเอชไอวีอาจกลับมาระบาดอีกระลอกหนึ่ง ประชากรในช่วงอายุนี้นประกอบไปด้วย นักศึกษาและคนทำงานที่มีอาชีพหลากหลายซึ่งมีความแตกต่างทางเศรษฐกิจสังคม และระดับวิทยาของการติดเชื่อเอชไอวี เช่น ผู้ป่วยเอดส์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.6 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (สำนักระบาดวิทยา, 2555) นักศึกษาชายร้อยละ 42 ในวิทยาลัยแห่งหนึ่งมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่เป็นนักศึกษาและมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อยลง (van Griensven et al., 2001; Janepanish et al., 2011) พนักงานบริษัทแห่งหนึ่งมีพื้นฐานความรู้เรื่องถุงยางอนามัยมากน้อยต่างกัน (สมศักดิ์ นพเก้ามีแสง, 2547) ดังนั้น

กลุ่มเสี่ยง เช่น นักศึกษา คนรับจ้าง พนักงานบริษัท หนุ่มโรงงาน น่าจะมีปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัยที่แตกต่างกัน จึงควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มเสี่ยงนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการใช้ถุงยางอนามัยที่เฉพาะเจาะจงสำหรับกลุ่มประชากร

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัย และความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย ของชายไทยวัยผู้ใหญ่ตอนต้นในกลุ่มนักศึกษา พนักงานบริษัท หนุ่มโรงงาน และคนรับจ้างทั่วไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

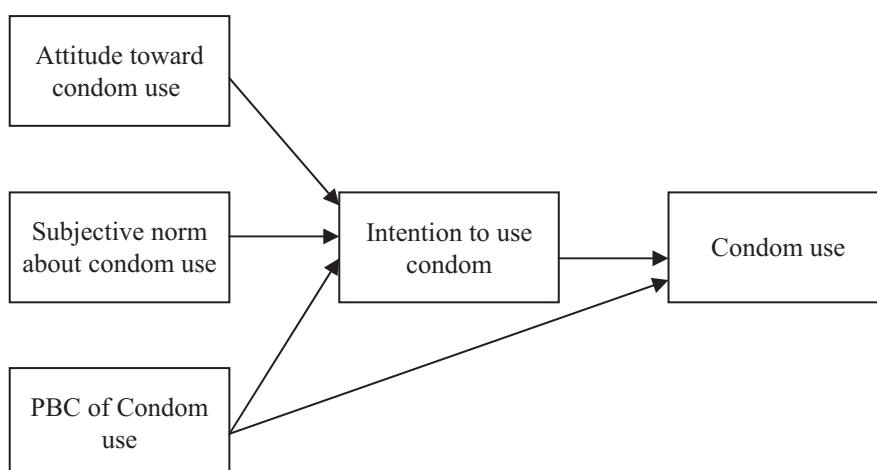
การวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรม (Theory of planned behavior) ของ Ajzen (1991) ที่พัฒนามาจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of reasoned action) เพื่อเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่าง ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรม (Behavioral beliefs) ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (Normative beliefs) และความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถในการควบคุม (Control beliefs) ซึ่งความเชื่อแต่ละตัวจะส่งผลต่อความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม (Intention) และการกระทำพฤติกรรม (Behaviors) (Ajzen, 1991) ทฤษฎีนี้ได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายโดยเฉพาะพฤติกรรมทางด้านสุขภาพ ซึ่งรวมถึงการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อเอชไอวี โดยพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย (Condom use) จะอยู่ภายใต้การควบคุมของความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย (Intention to use condom) และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในการควบคุมพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย

(Perceived behavioral control over condom use) นอกจากนี้ ทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรมยังอธิบายต่อว่าความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย (Intention to use condom) ได้รับอิทธิพลจากตัวแปร 3 ตัว คือ เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย (Attitude toward condom use) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย (Subjective norm on condom use) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย (Perceived behavioral control over condom use)

ความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย หมายถึงความมุ่งมั่นที่จริงจังและมีอิทธิพลให้บุคคลนั้นใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งหมายถึงความตั้งใจจริง และการวางแผนที่ดีในการใช้ถุงยางอนามัยในแต่ละครั้ง เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยเป็นการประเมินทางบวกหรือลบต่อการใช้ถุงยางอนามัยซึ่งหมายถึงถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าการใช้ถุงยางอนามัยจะทำให้ได้รับผลทางบวกก็จะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ถุงยางอนามัย

ในทางตรงข้ามหากมีความเชื่อว่าการใช้ถุงยางอนามัยจะทำให้ได้รับผลในทางลบ ก็จะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการใช้ถุงยางอนามัยนั้น การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย เป็นการรับรู้ของบุคคลว่ากลุ่มผู้ใกล้ชิดที่มีความสำคัญกับตนนั้น ต้องการหรือไม่ต้องการให้บุคคลนั้นใช้ถุงยางอนามัยถ้าบุคคลรับรู้ว่าการกลุ่มผู้ใกล้ชิดที่มีความสำคัญกับตนนั้นต้องการให้ใช้ถุงยางอนามัยก็จะมีแนวโน้มที่จะคล้อยตามและปฏิบัติตามโดยสรุป คือ กลุ่มผู้ใกล้ชิดที่มีความสำคัญกับบุคคลนั้นจะมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยของบุคคลนั้น การรับรู้ความสามารถในการควบคุมการใช้ถุงยางอนามัยเป็นการรับรู้ของบุคคลว่าเป็นการยากหรือง่ายที่จะควบคุมตัวเองให้ใช้ถุงยางอนามัยในสถานการณ์ต่างๆ การรับรู้ในลักษณะนี้ไม่ใช่เกิดขึ้นเพราะการเลือกหรือการตัดสินใจได้ด้วยตนเอง แต่มักจะได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ในอดีต ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม และแหล่งประโยชน์ที่สำคัญของบุคคลนั้นๆ (Ajzen, 1991)

แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทำนาย (Predictive research)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ชายไทยวัยผู้ใหญ่ตอนต้น อายุ 21-39 ปี ที่อาศัยหรือทำงานในกรุงเทพมหานคร และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย ได้แก่ นักศึกษา จำนวน 65 คน พนักงานบริษัท จำนวน 143 คน หนุ่่มโรงงาน จำนวน 141 และ คนรับจ้างทั่วไป จำนวน 51 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตามสะดวก (Convenience sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 10 หน่วยต่อ 1 ตัวแปร ในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรทั้งสิ้นจำนวน 5 ตัวแปร ดังนั้นประชากรในแต่ละกลุ่มจะต้องมีจำนวนมากกว่า 50 คน (Cohen & Manion, 1989)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล สร้างโดยการทบทวนวรรณกรรมของผู้วิจัย ประกอบด้วย อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้

ส่วนที่ 2 ประวัติการมีเพศสัมพันธ์ สร้างโดยการทบทวนวรรณกรรมของผู้วิจัย ประกอบด้วย ประวัติการมีเพศสัมพันธ์ในอดีตและปัจจุบัน อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และจำนวนคู่นอนในช่วงเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา

ส่วนที่ 3 ปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัย สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ถุงยางอนามัยและใช้กรอบแนวคิดของทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรม (Theory of planned behavior) และคัดสรรข้อคำถามที่นิยมใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย และมีค่าความสอดคล้องภายในอยู่ในระดับดี รวมทั้งคำนึงถึงความเหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมของประเทศไทย

และนำมาแปลเป็นภาษาไทยโดยใช้ วิธี Translation/back-translation โดยมีขั้นตอนดังนี้ ให้ผู้เชี่ยวชาญสองภาษา (Bilingual expert) แปลจากแบบสอบถามภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและให้มีการแปลย้อนกลับโดยให้ผู้เชี่ยวชาญสองภาษาอีกท่านหนึ่งแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความสอดคล้องอีกครั้ง ทำให้ได้แบบสอบถามจำนวน 21 ข้อที่มีลักษณะคำตอบเป็นแบบ Likert scale มีตัวเลือก 7 ระดับ ประกอบด้วย

1. แบบประเมินความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย มีจำนวน 3 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเท่ากับ .76

2. แบบประเมินเจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย มีจำนวน 9 ข้อ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเท่ากับ .87

3. แบบประเมินการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย มีจำนวน 4 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเท่ากับ .78

4. แบบประเมินการรับรู้ความสามารถในการควบคุมการใช้ถุงยางอนามัย มีจำนวน 5 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเท่ากับ .73

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการใช้ถุงยางอนามัย ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ข้อ คือ 1) ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมาคุณมีเพศสัมพันธ์กี่ครั้ง และ 2) ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา คุณใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กี่ครั้ง แล้วนำมาคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ของการใช้ถุงยางอนามัย

การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี หมายเลข ID 11-53-51 ย และผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามหลักจริยธรรมการวิจัยอย่าง

เคร่งครัด การเก็บข้อมูลเป็นลักษณะส่วนบุคคล และเป็นความลับ รวมทั้งการนำเสนอข้อมูลเพื่อการอภิปรายหรือเผยแพร่นำเสนอในภาพรวม และไม่มี การเปิดเผยชื่อของผู้เข้าร่วมวิจัย หากผู้วิจัยรู้สึกอึดอัด จากการตอบแบบสอบถามสามารถหยุดการตอบแบบ สอบถามและยกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดเวลา แบบสอบถามทั้งหมดที่ผู้เข้าร่วมวิจัยตอบจะถูกเก็บไว้ในห้องทำงานของผู้วิจัยซึ่งผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการ วิจัยไม่สามารถพบเห็นข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากการวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาจาก คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนจึงดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยแนะนำตัว สร้างสัมพันธภาพ และ ชี้แจงรายละเอียดของการวิจัยแก่ผู้เข้าร่วมวิจัยรวมถึง อธิบายวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการดำเนินการ วิจัย รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมวิจัยได้ซักถาม และ ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

2. เมื่อผู้เข้าร่วมวิจัยยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย ให้ลงนามในหนังสือยินยอมเข้าร่วมวิจัย

3. แจกแบบสอบถามให้ผู้เข้าร่วมวิจัยตอบแบบ สอบถามด้วยตนเองในห้องที่เป็นส่วนตัว ซึ่งผู้วิจัย จัดไว้ให้ และเมื่อเสร็จแล้วให้นำมาใส่ลงในกล่องที่ ปิดมิดชิดใช้เวลาในการทำแบบสอบถาม 15-20 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป คอมพิวเตอร์ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลและ ประวัติการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่มใช้ สถิติบรรยาย คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise multiple regression) เพื่อหาปัจจัย

ทำนายการใช้ถุงยางอนามัยและความตั้งใจในการใช้ ถุงยางอนามัยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มโดยได้ ทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอย พหุคูณ พบว่า ค่าความแปรปรวนของตัวแปรตามมีค่า คงที่ (Homoscedasticity) และมีการแจกแจงแบบ ปกติ (Normality) ตัวแปรทำนายไม่มีความสัมพันธ์ กันสูงเกินไป (Multicollinearity)

ผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างเป็นชาวไทยวัย ผู้ใหญ่ตอนต้น อายุ 20-39 ปี ที่สมัครใจเข้าร่วมงาน วิจัยจำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษาจำนวน 65 คน พบว่า มีอายุเฉลี่ย $22.31(\pm 1.6)$ ปี ส่วนใหญ่มี สถานภาพสมรส โสด คิดเป็นร้อยละ 96.9 มีรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน $5,129.23 (\pm 1029)$ บาท กลุ่มพนักงาน บริษัทจำนวน 143 คน พบว่า มีอายุเฉลี่ย $31.01 (\pm 4.8)$ ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสโสด คิดเป็น ร้อยละ 62.9 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็น ร้อยละ 80.4 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน $22,290.20 (\pm 6115)$ บาท กลุ่มหนุ่มโสดมีจำนวน 135 คน พบ ว่า มีอายุเฉลี่ย $30.27 (\pm 7.0)$ ปี ส่วนใหญ่แต่งงาน งานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 57 มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.07 มีรายได้เฉลี่ยต่อ เดือน $7,166.67 (\pm 550)$ บาท และกลุ่มคนรับจ้าง แท้ไปมีจำนวน 57 คน พบว่า มีอายุเฉลี่ย $26.49 (\pm 5.7)$ ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส โสด คิดเป็นร้อยละ 64.9 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 85.96 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน $5,873.68 (\pm 842)$ บาท

ประวัติการมีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของประชากรทั้ง 4 กลุ่ม แตกต่างกัน โดยพบว่า กลุ่มนักศึกษา มีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยที่สุด คือ $17.06 (\pm 2.1)$ ปี กลุ่มพนักงานบริษัทมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ

เฉลี่ยมากที่สุด คือ 18.93 (± 3.7) ปี กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มส่วนใหญ่ (ร้อยละ 54.5-66.7) ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก แต่สำหรับการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดนั้นพบว่ากลุ่มนักศึกษาและพนักงานบริษัทส่วนใหญ่ใช้ถุงยางอนามัย (ร้อยละ 58.5 และ 55.9 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มหนุ่มโรงงานและคนงานรับจ้างทั่วไปส่วนใหญ่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด (ร้อยละ 67.4 และ 59.6 ตามลำดับ)

ปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัยของชายไทยวัยผู้ใหญ่ตอนต้นในแต่ละกลุ่ม เมื่อทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่าปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มีความแตกต่างกันเล็กน้อยโดยพบว่าปัจจัยทำนายที่มีนัยสำคัญทางสถิติในการใช้ถุงยางอนามัยในแต่ละกลุ่มมีดังนี้

กลุ่มนักศึกษา ปัจจัยทำนาย คือ ความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .31, p < .05$)

ตารางที่ 1 ปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม

ปัจจัยทำนาย	B	SE	β	t
นักศึกษา				
Intention	9.218	3.708	.314	2.486*
PBC	5.815	3.743	.196	1.553
$R^2 = .188, F = 7.197^{**}$				
พนักงานบริษัท				
Intention	14.668	2.059	.570	7.123***
PBC	2.282	2.402	.076	.950
$R^2 = .379, F = 42.655^{***}$				
หนุ่มโรงงาน				
Intention	10.376	2.209	.430	4.698***
PBC	-1.400	1.947	-.066	-.719
$R^2 = .160, F = 13.121^{***}$				
คนงานรับจ้างทั่วไป				
Intention	5.381	4.947	.222	1.088
PBC	-2.652	5.368	-.101	-.494
$R^2 = .032, F = .619$				

*** $p < .001$, * $p < .05$

Intention คือ ความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย

PBC คือ ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย

พนักงานบริษัท ปัจจัยทำนาย คือ ความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .57, p < .001$)

หนุ่มโรงงาน ปัจจัยทำนาย คือ ความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .43, p < .001$)

สำหรับ กลุ่มคนงานรับจ้างทั่วไป พบว่า ไม่มีปัจจัยทำนายใดในการวิจัยครั้งนี้ที่ทำนายการใช้ถุงยาง

อนามัยของกลุ่มตัวอย่างนี้ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 1

ทั้งนี้ ปัจจัยทำนายที่ไม่สามารถทำนายการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มใดได้เลย คือ ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองในการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .20, .08, -.07$, และ $-.10$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 2 ปัจจัยทำนายความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย ของกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม

ปัจจัยทำนาย	B	SE	β	t
นักศึกษา				
Attitude	-.009	.167	-.007	-.053
Subjective Norm	.230	.124	.245	1.846
PBC	.328	.125	.325	2.625**
$R^2 = .227, F = 5.958^{***}$				
พนักงานบริษัท				
Attitude	.342	.112	.232	3.053**
Subjective Norm	.142	.097	.122	1.460
PBC	.463	.095	.397	4.850***
$R^2 = .375, F = 27.77^{***}$				
คนงานรับจ้างทั่วไป				
Attitude	-.059	.177	-.041	-.336
Subjective Norm	.384	.125	.377	3.078**
PBC	.549	.140	.506	3.917***
$R^2 = .514, F = 13.053^{***}$				
หนุ่มโรงงาน				
Attitude	.011	.104	.009	.106
Subjective Norm	.234	.085	.242	2.739**
PBC	.340	.077	.385	4.406***
$R^2 = .315, F = 21.036^{***}$				

*** $p < .001$, ** $p < .01$, * $p < .05$

Attitude คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย

Subjective Norm คือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการใช้ถุงยางอนามัย

PBC คือ ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย

ปัจจัยทำนายความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย ของชายไทยวัยผู้ใหญ่ตอนต้นในแต่ละกลุ่ม

อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรม
เสนอว่าความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งเป็น
ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย
ได้รับอิทธิพลจาก 3 ปัจจัย คือ เจตคติต่อการใช้ถุง
ยางอนามัย การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการใช้
ถุงยางอนามัย และการรับรู้ความสามารถในการควบคุม
พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย การวิจัยครั้งนี้จึงได้
ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย
ของกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่มนั้น ผลการศึกษาพบว่า

กลุ่มนักศึกษา ปัจจัยทำนาย คือ การรับรู้
ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการใช้ถุงยาง
อนามัย ($\beta = .33, p < .01$)

พนักงานบริษัท ปัจจัยทำนาย คือ เจตคติต่อ
พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .23, p < .05$)
และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการ
ใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .40, p < .001$)

กลุ่มคนงานรับจ้างทั่วไป ปัจจัยทำนาย คือ การ
คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .38, p < .01$) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุม
พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .51, p < .001$)

หนุ่มโรงงาน ปัจจัยทำนาย คือ การคล้อยตาม
กลุ่มอ้างอิงในการใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .24, p < .05$)
และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการ
ใช้ถุงยางอนามัย ($\beta = .39, p < .001$)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทำนาย
การใช้ถุงยางอนามัยและความตั้งใจในการใช้ถุงยาง
อนามัยของชายไทย 4 กลุ่ม คือ นักศึกษา พนักงาน
บริษัท หนุ่มโรงงาน และคนรับจ้างทั่วไป โดยใช้
กรอบแนวคิดทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรม (Theory
of planned behavior) ของ Ajzen (1991)

ปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัยของชาย
ไทยวัยผู้ใหญ่ตอนต้นของแต่ละกลุ่ม ผลการศึกษา
พบว่า ความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยสามารถ
ทำนายการใช้ถุงยางอนามัยได้อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติในกลุ่ม นักศึกษา พนักงานบริษัท และหนุ่ม
โรงงาน ($\beta = .31, .57, \text{ และ } .43$ ตามลำดับ) สอดคล้อง
กับกรอบแนวคิดทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรมของ
Ajzen (1991) ซึ่งเมื่อนำมาประยุกต์ใช้กับพฤติกรรม
การใช้ถุงยางอนามัย พบว่า ความตั้งใจในการใช้ถุง
ยางอนามัย เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้กลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่ใช้ถุงยางอนามัย และอาจเป็นตัวแปรส่งผ่าน
(Mediator) ที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยอื่นๆ ในการใช้ถุง
ยางอนามัย โดยการวิจัยเชิงวิเคราะห์ทอิกิมาน (Meta-
analysis) ซึ่งทบทวนงานวิจัยจำนวน 96 งานวิจัย
และศึกษาในประชากรทั้งสิ้น 20,000 คน พบว่า
การใช้ถุงยางอนามัยถูกทำนายจากความตั้งใจในการ
ใช้ถุงยางอนามัย (Albarracin et al., 2001) และ
เป็นตัวแปรส่งผ่านของเจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการใช้ถุงยางอนามัย
รวมทั้งความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการใช้
ถุงยางอนามัย (Janapanish et al., 2011) ฉะนั้น
ชายไทยวัยผู้ใหญ่ตอนต้น โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษา
เมื่อมีความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยสูงจะมีแนวโน้ม
ที่จะใช้ถุงยางอนามัยสูงมากขึ้น สำหรับกลุ่มคนงาน
รับจ้างทั่วไป พบว่า ความตั้งใจในการใช้ถุงยาง
อนามัยไม่สามารถทำนายการใช้ถุงยางอนามัยใน
กลุ่มคนงานรับจ้างทั่วไปได้ ($\beta = .22$) ที่เป็นเช่นนี้
สามารถอธิบายได้ว่าลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มคน
งานรับจ้างทั่วไปแตกต่างจากกลุ่มอื่น เช่น มีรายได้
เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า มีระดับการศึกษาต่ำกว่า
เป็นต้น ดังนั้น ลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าวน่าจะมีผล
ต่อการใช้ถุงยางอนามัยนอกเหนือจากความตั้งใจใน
การใช้ถุงยางอนามัย โดยมีการวิจัย พบว่า ระดับการ
ศึกษาที่สูงขึ้นมีความสัมพันธ์กับการใช้ถุงยางอนามัย
โดยเฉพาะในเพศชาย (Lagarde et al., 2001) และ

พบว่าราคาของถุงยางอนามัยในร้านสะดวกซื้อจำนวน 3 ชั้น/กล่อง ราคา 40-75 บาท ซึ่งเป็นราคาที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับรายได้เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ซึ่งมีรายได้ประมาณวันละ 200 บาท

นอกจากนี้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม การใช้ถุงยางอนามัยซึ่งเป็นปัจจัยทำนายอีกหนึ่งปัจจัยในการใช้ถุงยางอนามัยตามแนวคิดทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรมของ Ajzen (1991) ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในทั้ง 4 กลุ่มได้ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างอาจรับรู้ว่าคุณเองมีความสามารถในการควบคุมการใช้ถุงยางอนามัยได้ แต่เมื่อถึงเวลาที่ต้องการใช้ถุงยางอนามัยอาจมีตัวแปรอื่นมาเป็นตัวขัดขวาง เช่น หาซื้อถุงยางอนามัยไม่ได้ มีเงินไม่เพียงพอที่จะซื้อถุงยางอนามัย คุณเองไม่ต้องการให้ใช้ถุงยางอนามัย หรือขาดทักษะในการใช้ถุงยางอนามัย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bennett & Bozionelos (2000) ที่พบว่าความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมไม่มีผลต่อการใช้ถุงยางอนามัย ดังนั้น การจัดการให้มีสิ่งแวดล้อมความสะดวกในเรื่องการจัดหาถุงยางอนามัยที่สะดวกซื้อในราคาที่ย่อมเยาจึงเป็นเรื่องที่ทีมสุขภาพต้องให้ความสำคัญ

ปัจจัยทำนายความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยของชายไทยวัยผู้ใหญ่ตอนต้นของแต่ละกลุ่ม ผลการศึกษา พบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยสามารถทำนายความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยทั้ง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษา พนักงานบริษัท กลุ่มคนงานรับจ้างทั่วไป และหนุ่มโรงงาน ($\beta = .33, .40, .51$ และ $.39$ ตามลำดับ) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการใช้ถุงยางอนามัยสามารถทำนายความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มคนงานรับจ้างทั่วไปและหนุ่มโรงงาน ($\beta = .38$ และ $.24$ ตามลำดับ) และเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้ถุง

ยางอนามัยสามารถทำนายความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มพนักงานบริษัทเท่านั้น ($\beta = .23$)

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มตัวอย่างชายไทยทั้ง 4 กลุ่มมีความแตกต่างกันและสามารถสนับสนุนทฤษฎีการวางแผนพฤติกรรมได้บางส่วนเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ปัจจัยทำนายความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยที่แตกต่างของกลุ่มตัวอย่างนี้ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยจำนวนหนึ่งที่ระบุว่า เจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย ไม่ใช่ปัจจัยการทำนายที่ดีของการตั้งใจใช้ถุงยางอนามัย (Ross & McLaws, 1992) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยมากกว่าเจตคติต่อการใช้ถุงยางอนามัย และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการใช้ถุงยางอนามัย (Albarracinet al., 2001; Gredig et al., 2006; Heeren et al., 2007) ดังนั้น เพื่อกระตุ้นให้ประชากรชายไทยวัยหนุ่มในแต่ละกลุ่มอาชีพใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ ทีมสุขภาพจึงควรจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อสนับสนุนปัจจัยทำนายที่แตกต่างในการใช้ถุงยางอนามัยของแต่ละกลุ่มประชากรมาสอดคล้องให้เฉพาะเจาะจงกับบริบทของลักษณะประชากรที่แตกต่าง

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่ พบว่า ปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัยและความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัยมีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นในการส่งเสริมการใช้ถุงยางอนามัย จึงควรจัดการรณรงค์สนับสนุนกับปัจจัยเหล่านั้น เช่น ในกลุ่มนักศึกษานั้น การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเป็นปัจจัยเดียวที่ทำให้นักศึกษาคล้อย

นี้มีความตั้งใจในการใช้ถุงยางอนามัย ดังนั้น สถานศึกษาควรมีโครงการเสริมสร้างความรู้และทักษะในการใช้ถุงยางอนามัย จัดหาสถานที่ที่จำหน่ายถุงยางอนามัยที่เหมาะสมในโรงเรียน เป็นต้น สำหรับกลุ่มคนงานรับจ้างทั่วไปและหนุ่มโรงงาน ซึ่งพบว่าการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม การใช้

ถุงยางอนามัย และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการใช้ถุงยางอนามัย เป็นปัจจัยทำนายการใช้ถุงยางอนามัยนั้น การจัดกิจกรรมอาจเพิ่มเติมจากกลุ่มนักศึกษา คือ การรณรงค์ในการใช้ถุงยางอนามัยในโรงงาน การทำกิจกรรมกลุ่มย่อยระหว่างผู้ร่วมงาน เพื่อแสดงความคิดเห็นในการใช้ถุงยางอนามัย เป็นต้น

.....

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

จักรกฤษณ์ พิณญาพวงษ์. (2552). *เพศ วิธีการรับรู้ความเสี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ของวัยรุ่นชาย: กรณีศึกษาจังหวัดแห่งหนึ่งในภาคเหนือ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ .

ประพันธ์ ภานุภาค. (2553). *สถานการณ์โรคเอดส์ในปัจจุบัน*. ค้นเมื่อ 15 มกราคม 2555 จาก http://www.trcarc.org/index.php?option=com_content&view=article&id=53&Itemid=53

วารุณี ฟองแก้ว และคณะ (2549). พฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่น : สถานการณ์ปัจจุบัน. *วารสารโรคเอดส์*, 18(4), 127-134.

วิทยา บุรณศิริ. (2555). สถานการณ์ผู้ติดเชื้อในประเทศไทย. ค้นเมื่อ 15 มกราคม 2555 จาก <http://www.thaihealth.or.th/taxonomy/term/244>

สมศักดิ์ นพเก้ามีแสง. (2547). *การรับรู้ข้อความรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยป้องกันโรคเอดส์ของพนักงานบริษัทดีทีเอสเอ็ม จำกัด สาขาถนนเจริญกรุง กรุงเทพฯ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยบูรพา.

ลัจจา ทาโต. (2550). การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลา

อันควรของวัยรุ่นไทย. *วารสารพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 1 (2), 19-30.

สำนักงานระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2555). *สรุปสถานการณ์โรคเอดส์*. ค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2555 จาก http://www.boe.moph.go.th/files/report/20110401_78586368.pdf

ภาษาอังกฤษ

Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 50, 179-211.

Albarracin, D., Johnson, B.T., Fishbein, M., & Muellerleile, P.A. (2001). Theories of reasoned action and planned behavior as models of condom use: A meta-analysis. *Psychological Bulletin*, 127, 142-161.

Bennett, P. & Bozionelos, G. (2000). The theory of planned behavior as predictor of condom use: A narrative review. *Psychology, Health & Medicine*, 5, 307-326.

Chamratrithirong, A. & Kaiser, P. (2012). The dynamics of condom use with regular and casual partners: Analysis of the 2006 national sexual behavior survey of Thai-

- land. *PLoS ONE* 7(7): e42009.doi:10.1371/journal.pone.0042009
- Chemnasiri, T., Netwong, S., Visarutratana, S., Varangrat, A., Li, A. et al. (2010). Inconsistent condom use among young men who have sex with men, male sex workers, and transgenders in Thailand. *AIDS Education and Prevention*, 22(2), 100-109.
- Cohen, L. & Manion, L. (1989). *Research Method in Education*, (3rd ed.). London: Routledge.
- Gredig, D., Nideroest, S., & Parpan-Blaser, A. (2006). HIV-protection through condom use: Testing the theory of planned behavior in a community sample of heterosexual men in a high-income country. *Psychology & Health*, 21, 541-555.
- Heeren, G.A., Jemmott, J.B., Mandeya, A., & Tyler, J.C. (2007). Theory-based predictors of condom use among university students in the United States and South Africa. *AIDS Education and Prevention*, 19, 1-12.
- Janepanish, P., Dancy, D., & Park, C. (2011). Consistent condom use among Thai heterosexual adult males in Bangkok, Thailand. *AIDS Care*. 23(4), 460-6.
- Jenkins, R.A., Manopaiboon, C., Samuel, A.P., Jeeyapant, S., Carey, J.W., Kilmarx, P.H. et al. (2002). Condom use among vocational school students in Chiang Rai, Thailand. *AIDS Education Preview*, 14, 228-245.
- Knodel, J. & Pramualratana, A. (1996). Prospects for increased condom use within marriage in Thailand. *International Family Planning Perspectives*, 22, 97-102.
- Lagarde, E., Caraël, M., Glynn, J.R., Kanhonou, L., Abega, S.C., Kahindo, M. et al. (2001). Educational level is associated with condom use within non-spousal partnerships in four cities of sub-Saharan Africa. *AIDS*, 15(11), 1399-408.
- Lertpiriyasuwat, C., Plipat, T., & Jenkins, R.A. (2003). A survey of sexual risk behavior for HIV infection in Nakhonsawan, Thailand, 2001. *AIDS*, 17, 1969-1976.
- Prasertsawat, P. & Koktatong, U. (2002). Hands-on is better than look-on: Condom use. *Journal of the Medical Association of Thailand*, 85, 1309-1313.
- Punpanich, W., Ungchusak, K., & Detels, R. (2004). Thailand's response to the HIV epidemic: Yesterday, today, and tomorrow. *AIDS Education Preview*, 16, 119-136.
- Ross, M.W. & McLaws, M.L. (1992). Subjective norms about condoms are better predictors of use and intention to use than attitudes. *Health Education Research*, 7, 335-39.
- Sringernyuang, L., Thaweesit, S., & Nakapiew, S. (2005). A situational analysis of HIV/AIDS-related discrimination in Bangkok, Thailand. *AIDS Care*, 17 Suppl 2, S165-S174.
- Thato, S., Charron-Prochownik, D., Dorn, L. D., Albrecht, S. A., & Stone, C. A. (2003). Predictors of condom use among adolescent Thai vocational students. *Journal of Nurse Scholarship*, 35, 157-163.
- UNAIDS (2010). *Report on the global AIDS epidemic*. Retrieved July, 1 2011, from

http://www.unaids.org/globalreport/Global_report.htm

van Griensven, F., Supawitkul, S., Kilmarx, P. et al. (2001) Rapid Assessment of sexual behavior, drug use, human immunodeficiency virus, and sexual transmission diseases in northern Thai youth using audio-computer-assisted self interviewing

and non invasive specimen collection. *Pediatrics*, 108, 13-19.

van Landingham, B. & Trujillo, L. (2002). Recent changes in heterosexual attitudes, norms and behaviors among unmarried Thai men: A qualitative analysis. *International Family Planning Perspectives*, 28, 6-15.